

Som jag ser det

Räkneundervisningen

De lärare som undervisat individuellt i räkning och erhållit vana och funnit framgång i denna metod skulle säkerligen inte så gärna vilja återgå till klassundervisning. Det måste ju dock även vid klassundervisning vara en tillfredsställelse att se de normalbegåvade hand i hand med de mer räknebegåvade, på försvarligt avstånd och genom ideliga hopp åtföljda av de i räkning mer eller mindre obegåvade, traska genom kurserna. Vid individuell undervisning kommer de normalbegåvade fram i ungefär samma takt, men de räknebegåvade hinner längre och blir därför särskilt stora glädjeämnen. Men även de matematiskt mer eller mindre obegåvades framsteg måste vid individuell undervisning väcka en särskild tillfredsställelse, när man ser dem på ett nöjaktigt sätt långsamt men säkert avverka avsnitt efter avsnitt av kursen.

En sak som vid all räkneundervisning mera borde betänkas är att de räknetröga borde ha mer träning än de räknebegåvade. Det kan vara frestande att till deras hjälp korta av kursen något, för att de följande läsår ska kunna börja på den nya kursen i den nya boken. Men räkning är en tränings sak, och de som har svårt för sej i räkning skulle helst träna ännu mer, i varje fall inte mindre än de normalbegåvade. Detta är en sak som väl ändå borde beaktas i den nya undervisningar om grundkurser och tilläggskurser. Tilläggskurserna borde koncentreras i kursplanen, som väl kommer med anvis till skoltidens slutskede. Sjunde klassens kurs, som ju enligt läroböckernas uttolkning av kursplanen närmast blivit ett hopkok på hela realskolkursen, borde få betraktas som en tilläggskurs. Många sjunde klassare är absolut inte mogna för den kursen. Ofta nog behöver de i stället tre år för femte och sjätte klassens kurser, nota bene om de ska bibringas sådan färdighet t. ex. i sjätte klassens bråklära att de ska kunna använda den i det praktiska livet. En del räknetröga barn på landet, där inte hjälpklassundervisning förekommer, borde inte föras fram längre än till och med decimalbråk. Det är ju bättre att de kan riktigt det de kan än att allt ska sitta löst. Efter övergång till allmänt bråk kan förmågan att använda decimalbråk faktiskt gå tillbaka. Allt kan bli en enda röra. Undertecknad har en bestämd känsla av att speciellt i räkning mycken fåfång lärarmöda läggs ned och likaså mycken fåfång elevmöda. Ty skolan har inte den möjligheten att ge de räknetröga tillräcklig träning i allt som nu ingår i folkskolans kurs, så att dessa kan få någon praktisk användning därav. Därför bör kursen för deras del förkortas.

En efter dessa principer upplagd indi-

viduell undervisning borde finna stöd i en lärobok, som är särskilt anpassad till denna metod. Önskemål som man kunde ha beträffande en sådan är att alla skriftliga räkneexempel i hela skolkursen står i löpande nummerföljd. Det borde börja med nummer 1 i tredje klassen och sluta med t. ex. 7 000 i sjunde. Ändå kunde ju varje årskurs utges i sitt eget häfte. Huvudräkningsexempel (och ev. fyllnads-exempel för skolor med klassundervisning) borde inflikas men följa särskilda nummerserier. Till varje kurshäfte borde

biläggas ett eller två diagram. På dessa bör en normalkurva för räkningens fortskridande under läsåret vara inritad, och vidare bör det där vara utmärkt var kursens olika avsnitt börjar och slutar eller — vilket är detsamma — var provräkningarna finns — efter vilket räkneexempel och vid vilken tidpunkt på läsåret. På normalkurvan skulle också kunna anges på vilka ställen det är särskilt angeläget att eleven får lärarens ledning, vilket allt skulle kunna underlätta lärarens överblick över det hela. — På diagrammer

Klara och levande talföreställningar

får föreställningarna i den omskrivna och nyillustrerade upplagan av den välkända

Räknelära i tal och bild, del I

av Carl Gustaf Hellsten, Gunnar och Sören Eldög och Ingrid Franch

Träningsboken följer de rikslagen som givits av 1946 års skollagen. Boken omfattar sju böcker till 180. Den är uppdelad i en obligatorisk kurs med sju olika räkneexempel och en översikt — exempel med siffror. Dessa olika räkneuppgifter har naturligt anknytning till barnens egna upplevelser i hemmet och i skolan, och på en annan naturlig sätt har lärobokens exempelvalts bland föremål i skolan och klassrummet. Det väsentliga i de olika exempelens har sedan sammanställts i en översikt, som på lämplig punkt i undervisningen kan sammanfattas och illustreras med olika räkneexempel.

På en k. 1.40

Läraravgifter med 25%, rabatt

SVENSKA BOKFÖRLAGET

SKOLBOKCENTRALEN

David Bagströmgatan 20 • Stockholm
Tel. 21 82 22 • Postg. 101 68

Utställning
Läsarexemplar
Rekviritioner

